

Az én helyem, az én kuckóm III.

**Kompetenciaterület:
Szociális, életviteli és környezeti kompetenciák**

3. évfolyam

Programcsomag: Az én dimenziói

A modul szerzője: Dallos Tamásné

Címlapkép: szkc103_12_00

MODULLEÍRÁS

Ajánlott korosztály	8-9 évesek
Ajánlott időkeret	2 × 45 perc
A modul közvetlen célja	Hétköznapi cselekvések újraélése, felszabadult hangulat; saját vélemény, álláspont kialakítása; a személyiség nyitása, a gátlások oldása, az alkotómunka örömet nyújtó hangulatának megteremtése a játékosság fenntartása mellett
A modul témái, tartalma	Témái: Terek – Lakótér Készségfejlesztés különböző tevékenységek segítségével; a jó együttműködés kialakítása
Megelőző tapasztalat	Előző tapasztalatok a lakóterekről és azok formáiról
Ajánlott továbbhaladási irány	A tágabb környezet megismerése, feltérképezése
A kompetenciafejlesztés fókuszai	Önismerettel összefüggő kompetenciák: érzelmek tudatossága, identitás, hitelesség Önszabályozás: felelősségvállalás Énhatékonyság-érzés: belső kontroll A szociális kompetenciákhoz szükséges kognitív készségek: kreativitás, nyitottság Társas kompetenciák: együttműködés, kommunikációs készségek, véleményalkotás
Kapcsolódási pontok	A NAT-hoz: Információs és kommunikációs kultúra, Életvitel és gyakorlati ismeretek A tantárgyakhoz: rajz és vizuális kultúra, technika és életvitel A modulokhoz: <i>Az én helyem, az én kuckóm I., II.</i> (szkc103_10, szkc103_11)
Támogató rendszer	Spencer Kagan: <i>Kooperatív tanulás</i> . Önkonet. Budapest, 2001; <i>Játssz velem! 111 játék mindenkorra, mindenkorra</i> . Ec-Pec Alapítvány; Varga Irén – Gönczi Károly – Pintér István: <i>Önismereti játékok gyűjteménye</i> . Pedellus Tankönyvkiadó. Debrecen, é. n.; Baji-Gál Ferencné: <i>Drámapedagógia alkalmazása</i> . Pedellus Tankönyvkiadó. Debrecen, 2000

Módszertani ajánlás

A modul tervezett ideje 2 × 45 perc. A három modul (*Az én helyem, az én kuckóm I., II., III.*) feldolgozása időrendben követi egymást. Mindhárom modul elején van ráhangolódás és a végén értékelés. A három rész együtt alkalmazva teljes.

A terem elrendezésekor a szokványos osztálytermi képtől eltérően a kialakítandó csoportok számának megfelelően helyezük el a bútorokat. Célszerű nagyobb helyet hagyni a közös, frontális feladatoknak; ez lehet egy szőnyeg vagy a terem egyik kialakított sarka is.

A feladatok megoldásához csomagolópapírra, filctollakra, színesekre, nagyobb dobozokra vagy építőelemekre van szükség. A tanulókkal gyűjtessünk gyufás- és gyógyszeres dobozokat. Különböző műanyag flakonokat, egyéb csomagolóanyagokat és cipő- és papírdobozokat is hozassunk velük. Ezekből készíthetnek majd új tárgyakat, dekorációt. Színes drapériákra, anyagokra is szükség van a belső terek hangulatának kialakításához. A tallérokat elkészíthetjük aranyozott fóliával bevont korongokból. Ezeket egy előzetes foglalkozáson előre készítsük el. A szülőket is megkérhetjük, hogy segítsenek ebben. A lakótér szépítéséhez különböző lehetőségeket kínáljunk fel: képkeret, képek, lampionok stb.

A differenciálásra felajánlott lehetőségekből a csoport kreativitása és a rendelkezésre álló eszközök szerint válogathat a tanító. A hátrányos helyzetű tanulócsoportoknál alkalmazhatjuk, hogy előzőleg egy-egy kereskedelmi egység látogatásával dobozokat gyűjtünk össze közösen. Így nagyobb a valószínűsége, hogy rendelkezésre állnak majd az eszközök. A dobozok és színes lapok gyűjtésébe a szülőket is bevonhatjuk, és a játék végén meghívhatjuk őket a kiállításra.

A feladatok utáni értékelés segíti az önértékelést és a másik munkájának elismerését, elfogadását. A reális önértékelést támogatja, ha előre elmondjuk, mire használhatják a tanulók a hőmérőt.

Speciális javaslatok az értékeléssel kapcsolatban

Az értékeléskor éreztessük a tanulókkal, hogy itt nincs rossz válasz, megnyilatkozás. Ismerve tanulóinkat, a visszajelzés folyamatos legyen az elvégzett feladatokról. A tanító belátása szerint a feladatok végzése közben is alkalmazhatja az egyénre szóló, folyamatos értékelést. Az egyes feladatok után mindig közöljük, hogy egyéni, közös vagy csoportos értékelés következik.

Az első modul alkalmával ösztönző keretet adhatunk az értékeléssel. Előre tájékoztassuk a gyerekeket a játék keretéről. Mondjuk el, hogy a foglalkozás végén egy osztályhőmérő készül. A megfelelő hőmérséklet hozzájárul ahhoz, hogy valahol kellemesen, jól, komfortosan érezzük magunkat. Ezt is beszéljük meg a tanulókkal. Tudatosítsuk, hogy a hőmérő higanyszálának emelkedése egyre jobb közérzetet, kellemesebb érzést ad. Viszont a legmagasabb hőmérséklet nem mindenkinek kellemes, van, aki nem érzi jól magát a „túl magas hőmérsékleten”. Ezt is figyelembe kell venni.

A hőmérő színezésénél a legalacsonyabb hőfok 0°C, a legmagasabb 30°C legyen. A foglalkozások végén minden tanuló érzéseinek megfelelően kiszínezi saját hőmérőjét. Az első foglalkozás végén kiszíneztetjük a hőmérőket, majd a második foglalkozásra kiszámoljuk a csoport

„középhőmérsékletét”. Ezt a tanító ismerteti a gyerekekkel. Ezután már ők is ki tudják számolni az átlaghőmérsékletet. Minden foglalkozásról készüljön egy csoporthőmérő, melyet kint hagyunk a falon, hogy a gyerekek is össze tudják hasonlítani az egyes foglalkozások komfortfokozatát.

A modul mellékletei

Tanári segédletek

P1 – Rétestésza

P2 – Szoborjáték

Tanulói segédletek

D1 – Szókétyák (d2)